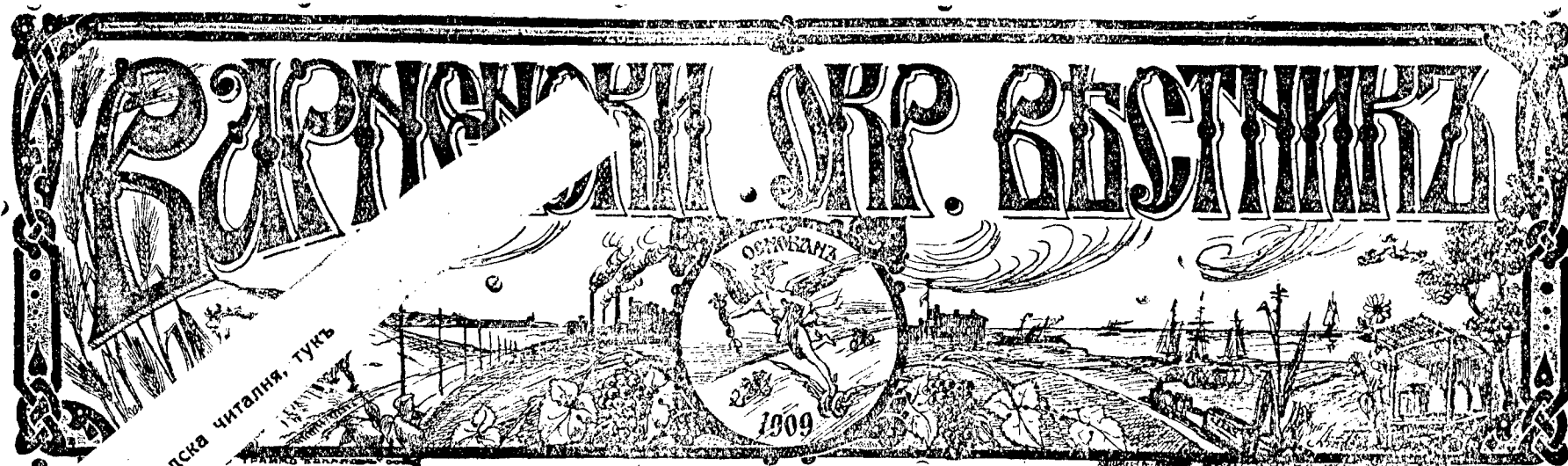

Journal departemental de Varna

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА ВАРНЕНСКАТА ОКРЪЖНА ПОСТОЯННА КОМИСИЯ

Год. абонаментъ: за общини 200 лева
за учил. н-во 100 „ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО
— Телефони: № № 28 и 502 —Такси: за обявления на дума или кв.
см. 1 лв. за баланси на кооперац. 150 лв.Е. Балтаджиевъ
агрономъ

Предвидливост и навременност

Подъ впечатления сме на умѣстнитѣ думи, казани отъ единъ старецъ по поводъ известието, че сж взети мѣрки да се набави на земледѣлското население нужното семе за есененъ посѣвъ. „Много сме доволни, каза той, и сме твърде радостни, че се полагатъ грижи за насъ въ нещастieto, което ни сполтя, но знамъ, че държавната машина е тежка, та се боя много, че семената ще дойдатъ може би много покъсно отъ времето, когато ще ни бждатъ нуждни и въ такъвъ случай помощта нѣма да постигне желаната целъ“.

Колкото и да успѣхмe да промѣнимъ песимистичното настроние у добрия старецъ, лично у насъ остана съмнението, че действително ние, въпрѣки голѣмото си желание да бждемъ полезни както за населението, така и за производството въ тоя критически моментъ, не ще можемъ това да сторимъ тъй пълно и безпогрѣшно, както може да се помисли на пръвъ погледъ.

Поводъ за това ни даватъ най-различнитѣ и противоречиви мнения, които отъ разни страни се изказватъ върху проектитѣ за осигуряване нужнитѣ семена.

Докато едни отъ онужденитѣ стопани искатъ държавата да достави и имъ раздаде потрѣбнитѣ семена, други заявяватъ, че стига само земл. банка да ги снабди съ надлежнитѣ парични средства, тѣ ще могатъ и сами да се погрижатъ за семена.

Кооперациитѣ и тѣхнитѣ съюзи смѣтатъ, че възложена на тѣхъ задачата за покупка и доставка, тя ще бжде най-сполучливо изпълнена, а значителна частъ отъ агрономитѣ предлагатъ да се тури рѣка на цѣлото тазгодишно производство отъ пшеница и зименъ ечмикъ и да не се разрешава търговия съ тѣхъ, нито употреблението имъ несмесени за храна, докато не се удовлетвори нуждата отъ семе за посѣвъ. Противъ тая мисль обаче възставатъ всички търговци на храни и поддържници

на свободната търговия лица, които казватъ: „Оставете търговията свободна и не се бойте че нуждитѣ не ще бждатъ задоволени, защото производството въ нѣкои центрове е толкова голѣмо, че ще има даже и излишекъ. А колкото до страхътъ, че ще се изнесатъ хранитѣ навънъ, тоя страхъ при нискитѣ цени на вънкашния пазаръ днесъ е съвсемъ неоснователенъ“.

Покрай всички тия изказвани мнения, пристига известието, че министерството и Землед. банка сж решили да бжде възложена грижата за покупка и продажба семена на общия съюзъ на землед. кооперации, като за целта щѣлъ да бжде отпуснатъ единъ кредитъ отъ 100 милиона лева. Сжщевременно е обѣщано на съюза, че ще му бждатъ дадени въ разположение *семеочистителни машини* и ще бжде подпомогнатъ сжщия съ специални премии, за да може да подложи всички събрани храни на специална пречистка, та да може за семе да се употреби *най-доброкачествено зърно*.

Всичко това е хубаво и насъ ни радва обстоятелството, че всички сж пропити съ мисльта за осигуряване необходимия посѣвъ, но все пакъ остава още мѣсто за известни съмнения за допустимостта на известни грѣшки и опущения каквито сж следнитѣ:

1) Поради сравнителната неопитност на представителитѣ на съюза въ нѣкои покупателни пунктове и поради играта въ борсовитѣ цени, да не би тѣ да не могатъ да се вредятъ да закупятъ нужното количество семена.

2) Поради липса на какви и да е ограничения за специаленъ типъ хлѣбъ поне до извършването на сеидбата, да не би по голѣмата частъ отъ житното производство отъ тазгодишната реколта да отиде въ мелницитѣ.

3) Поради липса на гаранция, че купуваното жито въ борсата за семе непременно ще бжде отъ реколта 1929 г. и ще има случай да бжде купувано

вмѣсто ново — старо жито или смѣсь.

4) Докато се оформи цѣлата процедура на задоволяване, нѣкои земледѣлци ще се принудятъ сами да трѣгнатъ тамъ, където имъ видятъ очитѣ да дириятъ лѣкъ на болкитѣ си и да се изложатъ на измами, спекули и заробване въ нови тежки задължения.

5) Въ момента на разпредѣление доставенитѣ храни може да се явятъ спорове между кооперирани и не кооперирани стопани, и да останатъ едни за смѣтка на други незадоволени.

6) Доставка на семената толкова може да закѣснѣе, че като премине сезона за сеидба тѣ да бждатъ употребени за храна вмѣсто за посѣвъ, а нивитѣ да се засеятъ съ ржжъ вмѣсто съ пшеница. И редъ други несгоди, които сж свързани съ тоя начинъ на провизиране въ времена на оскѣдност и немотия.

Трѣбва следователно да се внимава твърде много както при избора на мѣрките, така и при прилагането имъ, за да се избѣгнатъ грѣшките и опущенията, а това ще стане когато бждатъ използвани всички начини за доставка на семена и когато бждатъ подпомогнати всички лица и учреждения които биха се нагърбили съ подобни доставки.

А между многото начини и интересъ на доброкачественост, автентичност и навременост, на първо мѣсто трѣбва да стои оня при които пѣтя между производителя-продавачъ и производителя-купувачъ би билъ най-късъ, сиречъ такъвъ, че първия да бжде въ непосредствена услуга на втория като зърното отиде отъ хамбаря на единия направо въ хамбаря на другия, безъ да става нужда отъ разнасянето и складирането му тукъ и тамъ, съ което не само че се губи време, но се правятъ и напразно разноски.

Защото друго е, когато се купува, зърното съ опредѣлено предназначение и друго е когато се купува, складира и тогава чака своитѣ купувачи не безъ съответнитѣ печалби или комисиони, безъ сигурност нито че ще бжде напълно пла-

сирано за семе, нито че ще задоволи съответнитѣ нужди.

Обстоятелството че на борсата се носи вече отъ новото жито съ предназначение повече за мелницитѣ и че отъ друга страна повечето отъ общинитѣ не сж си съставили списъцитѣ на онужденитѣ стопани показва, че по тоя важенъ стопанско икономически въпросъ още се пипа хлабаво и не се действува съ нужната експедитивностъ.

Главното е, че чисто търговската страна на въпроса не трѣбва да се мѣси съ стопанската и втората не трѣбва да бжде въ зависимостъ отъ първата. Ние имаме нужда отъ семена и тия семена трѣбва да бждатъ въ ржцетѣ ни въ най-благоприятния за сеидба моментъ, може ли нѣкой да ни гарантира, че до тогава въ житнитѣ борси ще бждатъ изнесени нужнитѣ количества и тъкмо отъ изискванитѣ качества семена?

Ето защо повтаряме: Въ грижата за снабдяване съ семена трѣбва да се използватъ всички учреждения, лица и организации по всички най-възможни, най-бързи пѣтища и че за целта не трѣбва да се възлага всичката грижа само на кооперациитѣ и мѣстнитѣ съюзи, а още и на агрономствата, клоноветѣ на Земл. банка и общинитѣ, а най-вече околийскитѣ и селски стопански комитети тамъ гдето нѣма кооперации, и на тѣхъ да възложи грижата за събиране или разпредѣление на храни подъ страхъ на отговорностъ подобна на тая въ бившитѣ комитети по прехраната.

Само така въ кратко време съ което разполагаме ще се извърши грамадната работа която ни предстои и само така нѣкой денъ нѣма да осъмнемъ при една безизходностъ да не можемъ да задоволимъ насжщнитѣ нужди на нашето стопанство, или да му предлагаме услугитѣ си тогасъ когато съвсемъ не се нуждае отъ тѣхъ.

Д-ръ ТЮЛЕВЪ
окръжен ветеринарен лекар

Червенка по свинитъ

Лечение.

На Лоренца се пада правото на откриването на серопротификатиката и ваксинацията на здравитъ свини. Тия две методи удовлетворяват две главни условия: успѣхъ въ лечението на болнитъ и предпазване на здравитъ, които методи по настоящемъ се прилагатъ и въ практиката въ борба противъ „Червенката“ за ограничаване и прекратяването ѝ.

Серопротификатиката се прилага винаги тамъ кждето първоначално се констатира първитъ случаи на заболяване въ дадена свинарница — дворъ, стадо и въ ония сѣседни мѣста, кждето здравитъ свини биватъ изложени на заразяване. Сжщата се прилага и тогава когато се гледа да се запазятъ търговски свини, когато се прекарва изъ вътрешността на страната на пазаръ или пъкъ по принуждение се вкарватъ въ заражена зона — въ мѣста кждето болестъта е станала стационарна.

Когато болестъта е станала стационарна въ известна мѣстностъ и се явява периодически презъ известни години, въ тѣкъвъ случай се препоръчва да се употреби сероваксинацията.

Не се препоръчва сероваксинация на свини, които се намиратъ къмъ края на бременността и на ония на скоро опрасенитъ.

Понеже не навсѣкжде и всекога може да се прилага серопротификатиката и сероваксинацията въ борбата противъ червенката налага се още и прилагането на Санитарно — Ветеринарни мѣрки.

Въ борбата противъ „Червенката“, когато е придружена съ другитъ эпизоотии у свинитъ — чумата и огненицата, въ тѣкъвъ случай серопротификатиката и ваксинацията се прилагатъ първо противъ червенката, като по скоротечна и следъ това противъ чумата и огненицата.

Червенката, понеже причинява голѣми щети на свиневъдството и на търговията, налага и противъ нея да се взематъ строги мерки за борба като эпизоотическа болестъ.

Съгласно чл. 67 отъ Закона за Санит. Ветер. Служба, тая болестъ е предвидена като эпизоотическа по домашнитъ животни и противъ която се предвиждатъ специални ветеринарно-полицейски мѣрки, за което трябва да се преследва еднакво както другитъ эпизоотии, като се води енергична и ефикасна борба съ всички възможни средства съ целъ да се намалятъ загубитъ до колкото това позволява.

Въ ония мѣста (стопанства и села), кждето болестъта не е вземала широки размери и кждето тя е случайно пренесена отъ другаде, мѣрките, които се взематъ трѣбва да се прилагатъ о време и съ всичката строгостъ. Заболелитъ свини още въ началото на эпизоотията, ако числото имъ е сравнително малобройно, тѣ могатъ да се убиятъ, а труповѣтъ имъ да се унищожатъ. Замърсени мѣста — свинарницитъ, оборитъ, водопойитъ и пр, едновременно трѣбва да се дезинфекциратъ.

За да има успѣхъ въ борбата, която се налага на случая, необходимо е преди всичко стопанитъ на свинитъ още съ появяването на червенката да заявяватъ за това на общинската властъ, а тая последната до повикването на эпизоотическата комисия разпорежда веднага да се състави подробенъ списъкъ за числото на свинитъ за всеки стопанинъ по отдѣлно, въ него обознача числото на заразенитъ дворове и отдѣлно числото на болнитъ. Тѣ се поставятъ подъ най-строгъ надзоръ на специална стража. Между здравитъ свини и болнитъ да се избегватъ сношения.

Когато болестъта взема широки размери и има голѣмо число стада обхванати въ селото и нема възможностъ да се хранятъ свинитъ отдѣлно въ двороветъ, въ тѣкъвъ случай болнитъ трѣбва да се затварятъ въ кочини, а заразенитъ стада съ здравитъ могатъ да се изкарватъ на паша въ опредѣлена частъ отъ мерата на селото съ строго обозначени граници, пѣтища, водопойни мѣста и пр.

Свинитъ, които се отглеждатъ за клане за да бждатъ препазени отъ заразяване трѣбва винаги да се държатъ изолирани и да нематъ преки сношения съ стаднитъ. Стопанитъ на свини сж длъжни и тѣ отъ своя страна да взематъ нуждитъ мѣрки и да изолиратъ болнитъ свини отъ здравитъ, да заравятъ труповѣтъ на умрѣлитъ заедно съ кожата на опредѣлено мѣсто отъ общината, а властъта на заразенитъ села и общини се задължава да вземе мѣрки.

а) За навременото свикване на эпизоотическата комисия;

б) Да изолира и карантинира съ стража заразенитъ дворове, села и общини, като не допуска пренасянето на болни и съмнитѣлни болни свини отъ едно стопанство на друго и отъ едно землище въ друго и

в) По границитъ на землището на заразенитъ села и на главнитъ пѣтища, които водятъ въ селото да постави знаци и табели съ надписъ: — „Има Червенка по свинитъ“.

Пренасянето на стада съ здравъ свини въ незаразенитъ общини, както и изнасянето на пазаритъ и кланицитъ да се извършва при най-строгъ контролъ на общинската и ветеринарната власти, за която целъ да се иска отъ притежателитъ имъ общинско и ветеринарно свидетелство за произхождение и здраве.

Когато при провѣрката на свинитъ се укажатъ болни, властъта трѣбва да вземе бързи мѣрки да ги изолира и постави подъ стража въ карантинна до надлежно разпореждане.

За да има го голѣмъ контролъ за движението на свинитъ, въобще и между селата, а най-вече въ балкана (гориститъ мѣста) уместно би било самитъ стопани на стаднитъ свини да си наредятъ отъ своя страна пазачи. Заловенитъ стада, които контрабандно се пренасятъ въ страната безъ нужнитъ документи за произхождение и здраве да се поставятъ подъ карантинна въ опредѣлена частъ (пасища) въ землището на селото съ срокъ до 30 дни наблюдение.

На общинитъ на заразената мѣстностъ се забранява да издаватъ на стопанитъ на свини удостоверение за износъ безъ да е дадено предварително решение отъ съответната санитарно-ветеринарна властъ.

Купени свини отъ заразени мѣста и прекарани въ здрава мѣстностъ (село или частно стопанство) за по голѣма сигурностъ и предпазностъ трѣбва непременно да се държатъ въ свинарници подъ наблюдение до като се провѣри и установи здравето имъ.

Нарушителитъ на препоръчителитъ мѣрки за ограничаването на болестъта се наказватъ съгласно чл. чл. 276, 277, 278, 285 и 286 отъ Закона за Санитарно-Ветеринарната Служба.

Хигиенични мѣрки.

Мѣстата, кждето се отглеждатъ и затварятъ здравитъ свини трѣбва винаги да се държатъ чисти, като се дезинфекциратъ редовно. Храната изобщо трѣбва да бжде доброкачествена. Развалената и михлясала храна (трици, мамули, брашно, хлѣбъ и пр.), не трѣбва да се дава, понеже тѣ спомагатъ за усложненията на болестъта.

Лекуването на болнитъ — при липса на ветеринарна лѣкарски помощъ, още въ началото на болестъта, на болнитъ свини може да се дава вътрешно противъ трѣската „Антифебринъ“ отъ 1 до 5 грама дневно. Противъ запекъ и като дезинфектирующе вещество (средство) на пищеварителния каналъ се препоръчва „Каломель“ отъ 0.5 с. гр., 1, 2 до 4 гр. споредъ възрастъта на свинитъ въ смесъ съ захаръ или малко млѣко. Въ тоя случай да се избегва да се дава на свинитъ киселини и солъ.

Въ последното време твърде много се препоръчва на болнитъ да се дава „Метилень — блау“ въ разтворъ съ вода 1:1000 грама смесена съ храната и то въ размеръ до 1 гр. дадено на няколко пѣти въ разстояние на няколко дня.

ДЕЗИНФЕКЦИЯ: Тя не се ограничава само на кочината и двора кждето е констатирана болестъта, но и на останалитъ мѣста на стопанството и се състои първоначално въ измитање на смѣтътъ, останки отъ храната, като се изгарятъ на самото мѣсто. Локвитъ и мѣстата опредѣлени за кѣпане на свинитъ, мѣстото кждето е умрела болнагата свиня се дезинфекциратъ съ измиване съ гжсто варно или хлорно-варно млѣко, следъ което се отводняватъ и засушаватъ. Мучурливи мѣста, въ които сж лежали болнитъ свини се отводняватъ тоже чрезъ прокопаване на калалъ.

Свинарницитъ (кочинитъ), оборитъ и другитъ мѣста кждето се отглеждатъ свини и кждето сж лежали болни, следъ като се почистватъ предварително да се белосватъ съ варно млѣко, а тавана, стѣни, пода, каналитъ, яслитъ и другитъ вещи и предмети, които сж били въ допиране съ болнитъ свини да се дезинфекциратъ съ креолиновъ разтворъ или съ капоритъ въ пропорция 0.1 до 0.5%. Това последно дезинфекционно средство се доставлява отъ магазина на Ветеринарно Скотовъдната Кооперация — София.

Дезинфекцията трѣбва винаги да се извършва подъ ръководството на ветеринарния лѣкаръ.

МЕСОПРЕГЛЕДЪ. Предъ видъ, че „Червенката“ е заразителна и прихватлива болестъ, клането на болнитъ следва да се забрани, особено въ ония мѣста, кждето тя се е появила за първи пѣтъ тѣй като посредствомъ кръвътъ, месото и другитъ части — болестъта лесно се разпространява. Месото на заболелитъ свини може условно да се употреби като храна за човѣка само когато болнитъ са закалватъ още въ началото, въ първия периодъ на болестъта — преди месото да е претърпяло измѣнения отъ трѣската. Безусловно такова месо преди да се ипогребѣ трѣбва да бжде обезвредено чрезъ варене или печене. Суровитъ преработени продукти (сланнина, шумка, колбаси и др.) се забранява да се приготвяватъ, или пъкъ ако би со употребили, то трѣбва предварително да бждатъ обварени.

Вътрешнитъ органи на закланитъ свини трѣбва винаги се унищожаватъ, или пъкъ да се използватъ следъ обварянето имъ.

Кожата и четината, както и салото на угоенитъ свини могатъ да се използватъ за индустриални цели, следъ като тѣ бждатъ предварително дезинфекцирани.

Червенката по свинитъ съгласно Закона за скрити недостатѣци се смѣта като редибитоарна болестъ и като такава, покупко-продажбата може да се унищожѣ въ гаранциония срокъ указанъ отъ Закона трае 15 дни отъ деньтъ на покупката, чл. 1-и, точка 3-та и чл. чл. 4 й и 9-й, разбира се ако нема противно съглашение между странитъ.)

гр. Варна, 1929 година.

Дълъ информация

Дим. Парушевъ
ред. гимн. у-ль

ЗА ВЪГАРЦИТЕ

1. Говежди въгарецъ

Презъ топлото време на годината разни видове мухи и др. паразити нападат домашния добитък, за обект на които служи най-вече кръвта на животното, като съ това му причиняват досадни безпокойства, редъ разстройства, болести а даже и смърт. Такива сж въгарцитъ, комаритъ, конскитъ мухи, кърлежитъ, разнитъ видове тении и др. Виждаме го, горкия, какъ лѣте маха отчаяно съ опашка, глава, дори и цѣлата му кожа се тресе, за да отмахне отъ себе си тия досадливи гости.

Едни отъ тия неприятели на добитъка сж въгарцитъ, говеждиятъ отъ които напада едрия рогатъ добитъкъ предимно, като се загнѣздва подъ кожата му, а другия е овчия въгарецъ, който се загнѣздва въ носнитъ кухини и мозъчнитъ ципи на ягнетата най-вече, като имъ причинява „вертоглавието“. Ше разгледаме последователно и единия и другия, въ свръзка съ значението имъ за селянина скотовъдецъ.

Говеждиятъ въгарецъ, видъ *Hypodermia bovis* е муха на голѣмина колкото пчелата, съ 2 крилца, възкафявъ цвѣтъ, на предната частъ на гръдното членче и посредъ коремното мѣхава муха, която се появява и напада добитъка презъ лѣтнитъ горещини—юли и августъ, а не е рѣдка и презъ юни и септември. Въгарецътъ използва залиса на говедото въ горещия день отъ коя муха по първо да се брани, като женския отъ тѣхъ се възползува да си сне се и залѣпи яйцата по космитъ на гърдитъ, предната коремна частъ, а понѣкога и по гърба. Излюпенитъ отъ тия „иниди“ червейчета, които сж дребни до 1 1/2 м/м долазватъ до кожата, като причиняватъ сърбежъ, вследствие на което живото почва да селиже. Потакъвъ начинъ червейчетата, полепени по езика на говедото, заедно съ плюмката и храната се озоваватъ невредими до стомаха му. Тѣй като червейчетата сж дребни и изтънени съвсемъ на предния си край, лесно пробиватъ стенитъ на стомаха и околнитъ месести части, докато се озоватъ въ нѣкой кръвоносенъ сѣдъ. Тамъ тѣ се оставятъ на общото течение на кръвта, която ги носи до тогава, докато ги отнесе до подкожния пластъ на гърба на говедото. Тогава червейчетата напускатъ кръвта и се загнѣзватъ въ мазния пластъ подъ кожата. Животното отъ своя страна реагира срещу този неканенъ гостъ като натрупва около му вещества съ цель да го изолира и се избави отъ неприятното усѣщане и болки. Но тъкмо това и търси въгарецъ: тия вещества му послужватъ за храна. Колкото повече нараства въгарецъ, толкова повече дразни и причинява възпаление и болки на животното,

като вследствие на възпалението околната тъканъ загнява и той остава като че ли да плува въ гнойно-кървави материи. Отъ това загняване се разяжда и кожата, която е издута надъ ложето на въгареца до като се пробие на върха, отъ дето вече постоянно тече гнойната материя. Тамъ въгарецътъ, окръженъ съ изобилна храна, нараства и се издува до толкова, че става единъ извънредно охраненъ и затлъстѣлъ червей, който вече не може да се мърда, ако се извади на открито. Тия подутини по гърба на животното достигатъ на голѣмина колкото лѣшникъ, или орѣхъ. Къмъ края на мая въгарецътъ престава вече да се храни, изкача презъ отворстието, което до това време е доста разширено и се заравя въ почвата като се обръща на какавида, отъ която следъ 1 месецъ — къмъ края на юни изхвърква сжщинския въгарецъ — мухата, за да се повтори наново сжщото странствувание. Ако добитъкътъ особено лѣте не се държи чисто, въгарци може въ по голѣмо количество да нападнатъ и се загнѣзватъ въ подъ кожата на животното на гърба отъ дветъ страни на гръбнака — тамъ дето не може да ги достигне съ рогата си, за да ги смачка, като гърба бива усѣянъ понѣкога съ повече отъ 100-на голѣми и малки подутини. Това разбира се му причинява болки, което се изразява въ една отпадналостъ, безпокойство отъ постоянното дразнене и болки, избръщане на главата къмъ гърба, като че ли съ рогата иска да отмахне нѣкой досадникъ. Обикновено отъ тия паразити страдатъ не добре охраненитъ телета, които незнаятъ какъ да се предпазватъ още отъ въгареца, или отслабналитъ родилки — крави, на които обикновено кожата е по тънка, но болезнено се понася тая болка, което даже се отразява върху млѣчността ѝ.

До каква степенъ достига болезнеността отъ този паразитъ свидетелствува факта, че самото избръмчаване на въгареца-муха около му или изъ гардата добитъкъ, веднага говедата изгубватъ всѣко чувство на самообладание и като че ли въ панически страхъ съ вирнати опашки се разбѣгватъ на разни страни — „пощръкляватъ“ ако добитъка се е случило впрегнать въ кола, той разчупва, катурва и колата, докато се освободи и хуква да бѣга; случайно ако има наблизъ дълбока вода — втурва се въ нея за да се спаси отъ този бичъ, но напразно: въгареца пакъ ще го намѣри. Остава вече на човѣка-стопанинъ да му дойде на помощъ.

Средствата за предпазване отъ въгареца и лѣкуването на добитъка можемъ да сведемъ къмъ 2 етапа: 1. *предпазване отъ заразяване*, като презъ лѣ-

тото всѣка сутринъ, или вечеръ грижливо се чеши съ гѣстъ гребенъ гръдната и предната коремна частъ и гърба за да се отстранятъ яйцата или се намазватъ сжщитъ мѣста съ газъ, спиртъ за горене, разтворъ отъ креолинъ или лизолъ — за умъртвяване на излюпилитъ се червейчета или зародишитъ имъ въ яйцата а и самата миризма на креолина. лизола пропѣжда мухата. Напоследъкъ върховния ветеринаренъ съветъ препорѣчва да си служимъ съ препаратитъ „Флитъ“ и „Небелтодъ“ за цѣлтъ, които успѣшно се употребяватъ вече и срещу конскитъ мухи, кърлежитъ и др. паразити. 2) Като се поразшири съ ножче отвора на всѣки отокъ по гърба, изтиска се добре отока докато излезе червея. Ако ли пѣкъ такива отоци още малки се забележатъ рано презъ пролѣтъта, намазва особено върху отоцитъ гърба на животното тѣй,

че да влезе презъ отвора разтворъ отъ креолинъ или лизолъ, за да умъртви въ самото му легло червея. По тоя начинъ и кожата на животното идва въ нормалното си състояние, понеже при отоцитъ, тя освенъ че е прошарена съ дупки, но е и съвсемъ изтъняла надъ отоцитъ и не е годна като кожарски материалъ.

И тукъ както и при конската муха можемъ да кажемъ, че по тия отоци по гърба на едрия рогатъ добитъкъ се сѣди за високото съзнание на стопанина, че *неговото благо-състояние зависи отъ здравето на добитъка му* и че ако иска годно за работа поколение говеда, млѣчни крави, охраненъ добитъкъ за търговия съ месото му и кожата му, трѣбва да се грижи за здравето на този добитъкъ, като го предпазва отъ разни паразити тѣй както се грижи и предпазва отъ заболяване себе си.

Следва

Дълъ свободна трибуна

Събиране на семе отъ дини

Растение, което въ най-краткъ периодъ отъ време зарадва стопанинътъ си съ своя плодъ е безспорно динята. Засѣта презъ пролѣтъта динена семка следъ 75—80 дни разтежъ дава първия си зрѣлъ плодъ, Ето защо желателно би било на тая култура да се обърне едно по-голѣмо внимание, за да имаме и по добра полза отъ нея.

Отгледването на динята става единствено заради плода ѝ съ своето сочно захарно месо. Подобно на другитъ култури и отъ динята има разни сортове, отъ които едни сж добри, а други — не. Отъ единъ диненъ плодъ се изисква щото той да бѣде голѣмъ и да има вкусно сочно и захарно месо и по възможностъ съ малко семе. Наистина всѣки стопанинъ се грижи да има нѣщо добро, но при все това малко сж ония, които иматъ и се радватъ на добри динени плодове. Причината на това е, че при избора на диненото семе не се обръща нужното внимание. Ето защо, не безинтересно ще бѣде ако съ тия редове запознаемъ добритъ стопани съ този тѣй важенъ и полезенъ въпросъ — събиране или избиране на семе отъ дини.

Преди всичко плодътъ отъ който ще искаме да вземемъ семе трѣбва да бѣде голѣмъ и добре узрѣлъ да има доброкачествено сочно зрънесто, захарно и вкусно месо и по

възможностъ съ по малко семена. Семена трѣбва да се взематъ отъ средата и то преимуществено отъ оная страна на плода, която е била обърната къмъ слънцето, а не и отъ оная, която е лежала на земята, нещо което се познава много лесно по цвѣта на кората.

Друго условие, което трѣбва да се знае и спазва тукъ е това, че семе трѣбва да се взема отъ оня плодъ или оная диня която е най-близо до кореня а не къмъ срѣдата или върха на ластуня. Плодътъ, стоящъ до кореня е по добъръ по добре развитъ и по зрѣлъ.

Важно и интересно е да имаме плодове съ по възможностъ по малко семена. Това може да стане много лесно, като се обръща само внимание и се има търпение при избора на семето. За тая цель практицитъ градинари препорѣчватъ следното. Както е известно, като разрежемъ единъ диненъ плодъ, виждаме, че въ срѣдата има много семена, а къмъ челото или опашката — по малко. Като така за произвеждане дини съ малко семена трѣбва да вземаме добре развити и зрѣли семки, отъ около опашката. Отъ събраното така семе насѣваме нѣколко гнѣзда и следната година вземаме отъ тѣхния плодъ семе пакъ по сжщия начинъ. Вършено това 3—4 години, ще си произведемъ дини съ малко семена — желание на всѣки стопанинъ.

(Изъ сп. Землед. практика)

Екскурзия за земледѣлци

Въ недѣля 18 т. м. Подв. земл. катедра устройва екскурзия за земледѣлци изъ варнен. околия до избраното село Русларъ за да видятъ тѣ въ това село ония стопански нововъведения и сложени опити, които сж отъ голѣмо значение на земледѣлието и скотовъдството въ страната ни. Това, което има да се види и обясни представлява голѣма важностъ

за всички стопани затова желателно е тѣ колкото се може по-многобройно да взематъ участие въ екскурзията. На общ кметове, кметски замѣстници, общин съветници, членовѣтъ на управит. съвети на кооперациитъ и всички общественици въ селата се налага не само да дойдатъ тоя день 9 часа сутр. въ Русларъ, но и да присѣднатъ и доведатъ колкото е възможно повече стопани.

Официален дъгъл

ОКРЖНО

Аптечен складъ
при
Варнен. Окр. Постоянна Комисия
№ 91
12 августъ 1929 год.
Варна

До Господа

Околийскитѣ и участъкови медицин. и
Ветерин. лѣкари и фелдшери и уча-
стъкови акушерки въ окръга.

Споредъ сведенията, които имаме, мнозина отъ г-да лѣкаритѣ и фелдшеритѣ, а сѣщо и акушеркитѣ, при лѣкуването си служатъ и снабдяватъ пациентитѣ си съ собствени медикаменти. А това е въ противоречие както съ нарежданията на Окр. пост. комисия, така сѣщо и на закона за Народното здраве, чл. чл. 284, 374 и 375, санкциитѣ на които Ви сѣ известни.

За да могатъ да Ви се доставятъ всички необходими лѣкарства, ампули, специалитети и пр., тъй като доставката имъ при новата организация на склада става много бързо, пригответе си и изпратете трѣбвателна ведомостъ за всички медикаменти необходими при лѣкуването, съ огледъ по количество да задоволятъ нуждитѣ на повѣрената Ви амбулатория за 2—3 месеца.

Ведомоститѣ да се изпратятъ за медицински и акушерски амбулатории чрезъ Варнен. окр. лѣкаръ, а за ветеринарнитѣ амбулатории чрезъ Началника на окр. ветеринарна служба, до Аптечния складъ.

Припомнюва се сѣщо, че отчитането трѣбва да става всѣки месецъ редовно при бирника на Окр. пос. комисия, за смѣтка на Аптечния складъ и по никакъвъ начинъ чрезъ вносни листове на името на Постоянната комисия.

Председателъ: Л. Черпански
Завед. Аптечния складъ: Г. Апостолова

Варненски окръженъ ветеринаренъ лѣкаръ**БЮЛЕТИНЪ**

№ 14

За хода на акутнитѣ и заразни (епизоотически) болести по домашнитѣ животни въ Варненски окръгъ, за времето отъ 15—31.VII 1929 г.

I. Новоконстатирани:

1. Антраксъ по конетѣ въ с. Дол. Чифликъ — Варненско
2. Червенка по свинитѣ: с. с. Крумово, Суджлсъ-кьой и Доуджа — Варненско.
3. Хемарогическа септицемия по говедата въ с. Дол. Чифликъ.

II Върлующи:

- 1) Антраксъ по конетѣ: въ с. Куванлъкъ Провад. околия.
- 2) Бясъ по кучета и свини въ гр. Варна и с. Козлуджа, Ботево и Рѣка Девня и с. с. Гор. Чифликъ, Девня, Арапларъ, Караджа-отъ, Кара-кьосе и Ново-село и гр. Провадия и Провадийско.
- 3) Дуринъ по конетѣ: с. с. Авренъ Бояна и Джевишлий Варнен.
- 4) Сапъ по конетѣ: с. с. Козлуджа, Емирово, Пашайдъ, Гевреклеръ Варненско и с. с. Капуджи-махле, Акъ-коюнъ, Вълчи-долъ и Хасърджикъ — Провадийска околия.
- 5) Червенка по свинитѣ въ с. с. Джевишлий, Гюнъ-догду и Чатма — Варненско.

III. Прекратени:

1. Антраксъ по конетѣ: въ с. Куванлъкъ — Провадийско.
- гр. Варна, 6 августъ 1929 г.

Окръженъ Ветер. лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ.

Константиновско Българско училищно настоятелство

Варненска околия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 154

с. Константиново, 25 юлий 1929 год.

На 31 августъ 1929 год. отъ 2 до 4 часа следъ обѣдъ въ общинската канцелария ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ за 3 години за време отъ 1 септемврий 1929 год. до 1 септемврий 1932 година слѣднитѣ училищни ниви:

1. Нива „Караианъ ачма“ отъ 4.5 декара.
2. (училищенъ дворъ) 8 декари нива.
3. Нива „Мемикея“ отъ 165 декара, раздѣлена на слѣднитѣ 7 парцела:
 1. „Подъ клисълъка“ — 17 декара.
 2. „Надъ старата чешма“ — 6 декара.
 3. Ливада — 18 декара
 4. „При върбитѣ“ — 27 декара
 5. „Подъ гората“ — 14 декара
 6. Ал. малж колаа“ — 22 декара.
 7. „Сазлъкъ“ — 61 декара.
4. Нива „Кара тепе“ отъ 40 декара, раздѣлена на 3 пар.:
 1. Парцелъ № 1 — 10 декара.
 2. Парцелъ № 2 — 15 декара.
 3. Парцелъ № 3 — 15 декара.

Допуща се надаването и по отдѣлно за всѣко парче и парцелъ.

Искания залогъ за участие въ търга е 10%.

Закона за Б. О. П. е задължителенъ.

Разносцитѣ за публикация, гербъ и пр., както и 5% такса за учителския фондъ сѣ за смѣтка на наемателя.

Тръжнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки день въ общинската канцелария.

Отъ Настоятелството.

Сарждърско училищно настоятелство

Варненска околия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 46

с. Сарждъръ, 28.VII. 1929 година.

Сарждърското училищно н-во отдава на наемателъ чрезъ публиченъ търгъ съ явно надаване слѣднитѣ училищни имоти:

I. Нива „Вехтитѣ лозя“ за три стопански години, състояща се отъ 123 дар. раздѣлена на 12 парцела отъ по 10 дар.

II. Нива „Стопанството“ за три стопански години, състояща се отъ 50 дар., раздѣлена на 5 парцела всѣки по 10 дар.

III. Нива „Дюзъ лаа“, състояща се отъ 32 дар. три парцела отъ по 10 дар за двѣ стопански години.

Търгътъ ще се произведе на 31 день отъ публикуване на настоящето въ „Варненски Окръженъ весникъ“ въ канцеларията на Сарждърското селско общинско управление.

Искания залогъ е 10%. Законъ за Б. О. П. задължителенъ. Разносцитѣ сѣ за смѣтка на наемателитѣ.

Председателъ: Ж. Павловъ

Секретаръ: Ж. Петровъ

Аджемлерска скотовѣдна комисия**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2053

с. Аджемлеръ, 30 юлий 1929 година.

На 10-я день отъ публикуване настоящето въ вестникъ Варненски Окр. в-къ отъ 10 до 12 часа преди обѣдъ въ с. Аджемлеръ ще се продаде на публиченъ търгъ селско общинския биволски бикъ на село Аджемлеръ, който е вече негоденъ за такъвъ.

Желающитѣ да го купятъ да се явятъ него день и надаватъ.

Разносцитѣ за публикацията сѣ за смѣтка на купувача.

Председателъ: Т. Продановъ

К. Очетникъ: М. Христовъ

Сандѣкчийско кметство**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2385

с. Сандѣкчий 1 августъ 1929 година.

Кметството обявява, че подъ надзора му се намира едно безстопанско „Юва“ говеждо теличе на около 2 год. косъмъ желто бѣлъ безъ белези.

Ако стопанина му въ продължение на 21 день отъ денятъ на публикацията не се яви съ нуждитѣ документи и си го получи, ще се продаде за въ полза на общинската каса.

Отъ Кметството

Асълъ-бейлий училищ. Настоятелство**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 211

с. Асълъ бейлий, Провадийско 1.VIII. 1929 г.

На 14 септемврий 1929 год 14 до 18 часа въ помещението на прогимназията ще се произведе търгъ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ за време отъ 1 октомврий 1929 год. до 1 октомврий 1931 година слѣднитѣ училищни имоти:

1. Нива „Куру дере“ отъ 200 дек., разпредѣл. на 22 пар.
2. Нива „Фъндѣклъкъ“ отъ 68 дек., разпредѣл. на 7 пар.
3. Нива „Яикънъ“ отъ 25 дек., разпредѣл. на 2 пар.
4. Къща въ село въ двора на у-шето „Св. св. Кирилъ и Методи“.

Залогъ за правоучастие въ търга 10%.

Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ.

Разносцитѣ за публикация, гербъ и др., както и 5% за фонда „С. К. П. У-ше“ сѣ за смѣтка на наемателитѣ.

Председателъ: Не се чете

Секретаръ: М. Ценовъ